

Μανώλης Παπαδάκης

ΚΕΙΜΕΝΟΠΟΙΟΣ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Εκδόσεις ΖΗΤΗ
Θεσσαλονίκη 2013

Για επικοινωνία με τον συγγραφέα:

Παπαδάκης Μανώλης

Παλαιών Φωκών 35, 54454 Θεσσαλονίκη

kimenorios@yahoo.gr – kimenorios@gmail.com

<http://kimenorios.blogspot.gr>

ISBN 978-960-456-384-5

© Copyright: Μ. Παπαδάκης, Εκδόσεις ΖΗΤΗ, Θεσσαλονίκη, 2013

ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΦΗ - ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

ΓΩΝΙΑΝΟ ΑΡΧΕΙΟ Χρόνος 2^{ος} Τεύχος 12^ο Νοέμβριος 2005

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΑΦΟΡΑΣ – ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΛΑΤΑΝΟΣ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού νόμου (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Φωτοστοιχειοθεσία

Εκτύπωση

Βιβλιοδεσία

Π. ΖΗΤΗ & Σία ΟΕ

18ο χλμ Θεσ/νίκης-Περαίας

Τ.Θ. 4171 • Περαία Θεσσαλονίκης • Τ.Κ. 570 19

Τηλ.: 2392.072.222 - Fax: 2392.072.229 • e-mail: info@ziti.gr

www.ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:

Αρμενοπούλου 27, 546 35 Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2310.203.720, Fax: 2310.211.305 • e-mail: sales@ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΩΛΗΣΗ ΛΙΑΝΙΚΗ-ΧΟΝΔΡΙΚΗ

Χαριλάου Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα

Τηλ.-Fax: 210.3816.650 • e-mail: athina@ziti.gr

ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ - ΕΝΩΣΗ ΕΚΔΟΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ:

Πεσμαζόγλου 5, 105 64 Αθήνα • Τηλ.-Fax: 210.3211.097

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ: www.ziti.gr

*Ο στόχος μου
δεν ήταν μικρός
ούτε μεγάλος.
Ήτανε άλλος.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ποιητής του Κειμενοποιού	5
ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ	7
Επίκληση	9
Έπαλξη	10
Η καταπόνηση	11
Ολιγοπράγμων	12
Το σπίτι	13
Ομολογία	14
Η φτέρνα	15
Το τίποτα	16
Η περγαμηνή	17
Υποψία	18
ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ	19
Το παράδοξο	21
Η Ραχήλ	22
Ηδονή	23
Απόρριψη	24
Αποδοχή	25
Το μετάξι	26
Παράκληση	27
8 Σεπτέμβρη	28
Η επέλαση	30
Το βλέμμα	31
ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΙ ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ	33
Η ποίηση	35
Το έργο	36
Το ναυάγιο	37
Αυταπάτη	38
Η ποιητική	39
Το ταμείο	40
Η συμμορία	41
Η εκχώρηση	42
Ο ταχογράφος	43
Η αίγλη	44
Ο ορισμός	45
Περί Ποιήσεως	46

ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΕΣ	47
Το θέλω	49
Γαλαντομία	50
Βεβαιότητα	51
Η διαδρομή	52
Η σπονδή	53
Το φέμα	54
Ασπόνδυλος	55
Πολιτική	56
Η τάξη	57
Η λέξη	58
Το προσκλητήριο	59
Ανιδιοτέλεια	60
Το κορόιδο	61
Στη συνοριακή γραμμή ..	62
Οι καταβολές	63
ΕΠΙΒΟΥΛΕΣ	65
Ο βυθός	67
Αναγαλλιά	68
Επέλευση	69
Αναμονή	70
Η τραγικότητα	71
Η πράξη	72
Η ανία	73
ΕΠΙΛΟΓΗ	75

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΠΟΙΟΥ

μια προσέγγιση

Αν φυτέψεις μιαν ελιά, έλεγαν οι παλιοί,
είναι για πάντα σα ν' απλώνεις, ρίζες - κλαδιά.
Αν δημιουργήσεις μια λέξη, ο ουρανός θα προσέξει
τη μικρή σου αυτή κωδωνοκρουσία,
ένα ηχώχρωμα στον ουρανίσκο της χαράς,
πώς με ζητάς και σε βρίσκω, θεσπέσια εσύ
παρουσία, έλα και κάτσε μαζί μας, αναγάλλιασέ μας,
εδώ στου Δήμου την εκκλησία.

Αν γεννήσεις μια λέξη, το δομημένο αυτό
εισόδημα καταλήγει η μόνη σου περιουσία,
το μόνο απόκτημα, κι εννοώ τη γεννήτορα έλξη
στον κόσμο των ιδεών, προσθέτεις κι εσύ
μιαν ελάχιστη ψηφίδα, στη γενεά των γενεών.

Θέλω, αν γίνεται κάποτε λόγος,
ν' αναφέρομαι ο ποιητής του Κειμενοποιού,
δηλαδή ο δημιουργός μιας λέξης, αυτό και μόνο
το πρόκριμα αν έχεις να επιλέξεις, το θεωρώ
αρκετό, για τον μέχρι σήμερα επώδυνο
προσωπικό μου τοκετό. Της ποιήσης.

Σκόπευα τον καιρό που δαπάνησα με τις λέξεις,
να βγω σαν τον αγγειοπλάστη με τα πήλινα δοχεία
της Κνωσού, να φτιάξω ένα χρηστικό εργαλείο
να το βάλω τίτλο σε βιβλίο, όσο κι εκείνα τα πιθάρια
ν' αντέξει, κι ίσως χωμένο σε μια κραυγή,
να φτάσει και μεσούρανα να βγει.

Κειμενοποιός, κείμενα ποιώ και διαλαλώ την αρχαία
μουπραμάτεια, δεν προσδοκώ πλούτη παλάτια μόνο
να φέξει, κι όπως ο θηρευτής σε τόπο που μπορείς
να ονειρευτείς καρτέρησα, κι ανέμισα την προσδοκία
που χρωμάτισα, μα όπως σε διάλεξα μέσα απ' το πλήθος
σ' ονομάτισα, μικρή μου ακοσκίνιστη εσύ, μια λέξη.

ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ανάμνηση μέσα στην ανάμνηση,
η αναμονή μέσα στην αναμονή,
η διάρκεια μέσα στη διάρκεια,
είναι τρεις ανατέλλουσες προσόψεις
που πάνω τους μπορεί να προβληθεί
η ανυπεράσπιστη αυτή σκιά του ποιητή.

Το ούριο αίσθημα της δικαιοπραξίας
θα τον συνοδεύει, όμως σε κάθε του
βήμα, αυτή η ανάγκη να μην αποσταθεί,
να μην ενδώσει, θα τον καθιστά ευάλωτο
στη μόνη παράμετρο που μπορεί ο ίδιος
να επιληφθεί και να μετουσιώσει,
το προσμέτρημα του εγώ, της εθελούσιας
αυτής αναφοράς προς το κενό, αφού το εγώ
είναι ένα σύμβολο άτρωτο και τρωτό,
ανύπαρκτο και υπαρκτό, ψεύτικο
και αληθινό, στο τέλος θα καταλήξει
προϊόν συνωμοσίας με τον άλλο εαυτό,
σε μια ανεπιβεβαίωτη ως εκ τούτου μαρτυρία
προκειμένου να την επικαλεστεί,
όταν ακριβώς υπερισχύσει το μέγεθος
της πλάνης, ή για τους πολλούς, η στιγμή
που η ατέρμονη αυτή αναμονή,
σε προσκαλεί να πεθάνεις.

ΕΠΙΚΛΗΣΗ

Λησμονημένη πώς περνάς
ψυχή μου, και κάθεσαι ανευλόγητη
στο σώμα, σ' αυτό το ρούχο το παλιό
ψυχή μου, που φλέγεται σαν αστραπή,
που χύνεται σαν άστρο, καρδιά μου.

Μέσα σε τούτη τη βαθιά σπηλιά
συνόρεψες με της αυγής τ' αηδόνια,
σώμα καρδιά, σώμα ψυχή, αδάμαστη
στου πόθου σου τ' αλώνια.

Μ' απόψε δε θα βρούμε, λόγια
να πούμε, το θρηνητικό της αγάπης
τραγούδι, περίσσεψε στη σκέψη μας
καιρό. Τώρα σκύβουμε στο χειμασμένο
σώμα, αυτό που γνώρισε της έξαψης
το χρώμα, άνυδρο κι ακατοίχητο που γνέφει
ακόμα, στις αγάπης τον περήφανο σκοπό.

Η ΕΠΑΛΞΗ

Έτσι μπόρεσα ν' αντισταθώ, βάζοντας
το σπαθί δίπλα στο σώμα, τα Κυριακάτικα
δειλινά πάνω στην άμμο, καρφώνοντας
στο ίδιο πάντοτε σημείο, να ξαναθυμηθώ.

Οι κλώνοι θα μεγαλώσουν και φέτος,
είναι χρονιά που θα τραβήξει σε μάκρος,
θα μας επισκεφτούνε σμήνη πουλιών.

Στο σημείο που σμίγει η θάλασσα
τη φτέρη, στου καλαμιώνα την άρμη,
το θαλασσί χρώμα κράτησα
στην αυγή των λουλουδιών.

Σ' ένα άσπρο μεθύσι που κυμάτιζαν
οι κλώνοι, ατενίζοντας στο ίδιο πάντα
σημείο, μήπως μπορέσω και θυμηθώ.

Τ' ανυπέροβλητο που 'γινε μάκρος
και μ' εμποδίζει να διαβώ. Το γυμνό
πάνω στο κύμα που θάρρεψα άνθος,
κι έχει σαστίσει στο κενό.

Το γαλάζιο δειλινό με τους βατράχους,
να κοάζουν στον αντίλαλο που θέλησα
να δω, της φωνής μου τον ωκεανό.
Στης ανάμνησης γερμένος, τη δίψα και το χώμα.